

ΣΤΗ ΚΑΜΠΑΝΑ

ΚΑΜΠΑΝΑ, ποῦ χαρούμενα σημαίνεις,
 Καμπάνα, ποῦ σημαίνεις λυπηρά,
 Φωνὴ τῆς μαύρης γῆς ποῦ ἀναβαίνεις
 Στὰ γαλανὰ οὐράνια μὲ χαρά.

Ἐσὺ τὸ μαῦρο θάνατο σημαίνεις
 Μ' ἀργὸ παραπονιαρικό σκοπό,
 Σὺ πάλι ἔς τὴν Ἀνάστασι τοῦ Πλάστη
 Ψάλλεις γλυκὸ τραγοῦδι χαροπό.

Τῆς νύχτας πρὶν διαλύσουνε τὰ σκότη
 Γλυκὰ - γλυκὰ τὴ ἡμέρα χαιρετᾶς,
 Κι' ὅταν ὁ ἥλιος γέρνη κουρασμένος
 Ἐσὺ ἀργὰ τὴ δύση του χτυπᾶς.

Μοιάζεις πολὺ, καμπάνα, ἔς τὴν καρδιά μου
 Ποῦ σ' ἂν ἐσὲ ἀδιάκοπα χτυπᾶ,
 Μαζί σου μαῦρα κλαίει μοιρολόγια,
 Μὲ σὲ τραγούδια ψάλλει χαροπά.

Σ' ἂν ἀδελφὲς ἐζήσατε ἔς τὸν κόσμο,
 Σ' ἂν ἀδελφὴ θὲ νὰ τὴν κλάψης σὺ
 Ἄργα, ἀργὰ ἔς τὸ μαῦρο θάνατό της,
 Σ' ἂν θὰ χτυπᾶς μὲ λύπη περισσή.